

ת"פ (רמלה) 20955-01-22 - מדינת ישראל נ' פלוני

פלילי - שיקולי ענישה

משפחה וירושה - אלימות במשפחה

פלילי - חוק העונשין - עבירות המתה

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 20955-01-22 מדינת ישראל נ' פלוני
(עציר)

לפני כבוד השופטת רבקה גלט

בעניין: המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ

נגד

הנאשם פלוני ע"י ב"כ עו"ד אוזן

גזר דין

הנאשם נותן את הדין בגין שורת עבירות אלימות והפרת צווים כלפי אמו, וזאת במסגרת ארבעה תיקים שהדין בהם מאוחד.

העבירות

1. במסגרת ת"פ 20955-01-22 (להלן: התיק הראשון) הנאשם הורשע בשני אישומים:

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 30.1.21, בשעת לילה מאוחרת, חזר לבית הוריו כשהוא תחת השפעת אלכוהול, והחל לגדף את אמו "שרמוטה זונה יא בת זונה יא בת זונה". הנאשם נכנס לחדרה וכשביקשה כי יצא, התקרב אליה באופן מאיים ואמר לה: "אני אראה לך, אני יגמור עלייך יא זונה, את תסבלי ממני, חכי תראי מה יהיה לך". בגין מעשה זה, הורשע בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק).

על פי עובדות האישום השני, בחודש וחצי קודם לכן, הנאשם שהה בבית ושתה אלכוהול. אמו הזיזה את הבקבוק על מנת להרחיקו ממנו, ובתגובה צעק עליה שתחזיר את הבקבוק. משהחזירה לו את הבקבוק, הניף אותו לעברה ודחף אותה. בגין כך, הורשע בעבירות של תקיפה לפי סעיף 379

עמוד 1

לחוק, ואיומים לפי סעיף 192 לחוק.

2. במסגרת תיק פל"א 345419/23 (טרם הוגש בגינו כתב אישום. להלן: התיק השני), הנאשם הודה בכך שגנב מוצרים מחנות בשווי 1,700 ₪. בגין כך הורשע בעבירה של גניבה לפי סעיף 384 לחוק.

3. במסגרת ת"פ 60781-07-24 (להלן: התיק השלישי) הנאשם הורשע ב-3 אישומים:

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 2.7.24 שוחרר הנאשם בתנאים במסגרת מ"ת 32174-06-24, ובין היתר הוטלו עליו מעצר בית, הרחקה מבית אמו למרחק שלא יקטן מ-500 מ', ואיסור יצירת קשר עמה, עד תום ההליכים. ביום 19.7.24 בשעה 03:13, הנאשם הגיע לבית אמו והיא הזעיקה את המשטרה. הנאשם נטל אבן והחל לנפץ את גדר הזכוכית של הבית. כשהגיעה משטרה, אמר לאמו בנוכחותם: "אני אגמור את אם אמא שלך... אני אשבור לך את הבית", והשליך אבן על הגדר המנופצת. בגין כך, הורשע בעבירות של הפרת צו לפי סעיף 287 לחוק, היזק בזדון לפי סעיף 452 לחוק, ואיומים לפי סעיף 192 לחוק.

על פי עובדות האישום השני, ביום 17.7.24, בסמוך לחצות, שהה הנאשם מחוץ לכתובת מעצר הבית. בגין כך, הורשע בעבירה של הפרת צו לפי סעיף 287 לחוק.

על פי עובדות האישום השלישי, ביום 9.7.24, בשעה 11:53, הזמין הנאשם מונית ונסע מכתובת מעצר הבית, ובכך הפר את התנאים. בגין כך הורשע בעבירה של הפרת צו לפי סעיף 287 לחוק.

4. במסגרת ת"פ 32158-06-24 (להלן: התיק הרביעי) הורשע הנאשם בשני אישומים:

על פי האישום הראשון, ביום 7.6.24 הגיע אל בית המתלוננת ונכנס, כל זאת בניגוד לצו הגנה שניתן נגדו ביום 2.6.24, בבית המשפט למשפחה. בגין כך, הורשע בעבירה של הפרת צו לפי סעיף 287 לחוק.

על פי האישום השני, ביום 8.6.24, שוחרר הנאשם ממעצר בו הוחזק בעקבות האירוע נושא האישום הראשון, בתנאי הרחקה מבית המתלוננת. למרות זאת, הגיע שוב לביתה, ונכנס. בגין כך, הורשע בעבירה של הפרת צו לפי סעיף 287 לחוק.

השתלשלות העניינים

5. במסגרת התיק הראשון, מסר ב"כ הנאשם ביום 8.5.22 כי אירע אסון במשפחת הנאשם, עת נרצח אחיו בפיגוע חבלני. בעקבות זאת הדיונים נדחו מספר פעמים. בהמשך, ביום 19.12.23, הודיעו ב"כ הצדדים כי גובש הסדר לפיו הנאשם יודה בתיקים הראשון והשני, ישלח לעריכת תסקיר, וככל שיומלץ

כך, התביעה תסכים לענישה שתכלול הארכת מאסר על תנאי התלוי נגדו.

6. בעוד בית המשפט ממתין להגשת התסקיר, נעצר הנאשם שוב, וביום 16.6.24 הוגש נגדו כתב האישום בתיק השלישי, יחד עם בקשה למעצר עד תום ההליכים. בהמשך, ביום 2.7.24, הנאשם שוחרר בתנאים במסגרת הליך המ"ת.

7. בחלוף שבוע ממועד שחרורו, שב הנאשם וביצע את העבירות נושא התיק הרביעי, ונעצר מחדש. בהמשך, ביום 24.7.24 הוגש נגדו כתב אישום יחד עם בקשה למעצר עד תום ההליכים, ומאז הוא שוהה במעצר.

טיעוני הצדדים

8. ב"כ התביעה טענה כי הגורם לכל העבירות הוא השפעה לרעה של שימוש באלכוהול, ואף עבירת הגניבה בתיק השני, מהותה היא גניבת בקבוקי עראק בשווי 1,550 ₪. נטען כי המתלוננת שהיא אמו של הנאשם שרויה במצוקה עד כדי כך שהיא נזקקת לצווי בית המשפט לצורך הרחקתו, וגם הם לא הועילו להרחיקו. פעם אחר פעם הנאשם מפר את הצווים ועושה דין לעצמו. גם התייחסותו לבית המשפט בעייתית, שכן החליט לעזוב את אולם הדיונים בטרם התקיים הדיון בעניינו, ללא רשות וללא תיאום עם ב"כ. עוד נטען כי הנאשם אינו נרתע גם בנוכחות שוטרים, כמפורט בתיק השלישי. נגד הנאשם תלוי מאסר על תנאי בן 3 חודשים, וגם זה לא הועיל להפסיק את העבירות. המאשימה סבורה כי המתחם ההולם לכלל האירועים, נע בין 12 ל-14 חודשי מאסר, וכי יש לגזור 15 חודשי מאסר, במצטבר להפעלת התנאי, וכן לגזור קנס בסך 3,000 ₪.

9. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם ניהל חיים מסודרים, ועבד בניהול סופרמרקט, עד שקרתה הטרגדיה המשפחתית בה נרצח אחיו בפיגוע, וחיו נהרסו. בהמשך, גם אביו נפטר, וזה החמיר את מצבו הנפשי, והוביל לעבירות. נטען כי אין מקומו של הנאשם בכלא, הוא שהה כעת במעצר כמעט שלושה חודשים לראשונה בחייו, והדבר טלטל אותו. נטען כי גם כשהפר צווים, לא ביצע עבירות משמעותיות, ולא נהג באלימות. דברי האיום בנוכחות השוטרים נאמרו מתוך חוסר שליטה ולא בכוונה. מטעם הנאשם הובאה אמו לעדות במסגרת הטיעונים לעונש, וביקשה להתחשב בו. לפי עדותה, העבירות נגרמו בשל מצבו הקשה בעקבות מחלת האפילפסיה ומחלת לב עמן הוא מתמודד, וכן בעקבות הטרגדיה המשפחתית. האם הוסיפה כי היא אוהבת את הנאשם. ב"כ הנאשם הפנה לעדותה, ועתר להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, שהתמשך על פני 3 חודשים.

10. הנאשם בדברו האחרון, אמר: "אני מצטער, כל מה שהיה היה רק מילולי אני אף פעם לא הרמתי יד, אני מתנצל. יש לזה נסיבות, היה חוב כספי שאנחנו עכשיו נסתדר, כאילו מגיע לי סכום כסף מהמשפחה, מגיע לי כסף מהאמא, וזה היה מילולי, סך הכל כל פעם שבאתי בקשתי את הכסף. כל פעם שהלכתי זה לקחת כדורים, לא הלכתי להתווכח. זה לא בסדר, מתנצל, האמת שתיתי כדורים לא נכונים וכנראה זה עשה לי הרגשתי לא טוב, אבל עכשיו אני מרגיש יותר טוב ואני לא אחזור על מה

שבית משפט יקבע".

מתחם העונש ההולם

11. האינטרס החברתי בהגנת שלומו ושלוותו של הפרט, בתוככי משפחתו, הוא מובן (ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מד"י פ"ד מג(3) 373; ע"פ 182/13 משה נ' מד"י (21.1.13)), ואין צורך להאריך בעניין זה. ברע"פ 182/13 משה נ' מד"י (21.1.13) נאמר:

מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש... נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות [...], תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה"

בייחוד, **מייחס** בית המשפט העליון חומרה לעבירות אלימות המבוצעות תחת השפעת אלוהול, כפי שנקבע בע"פ 7879/09 מד"י נ' פלוני (3.8.10):

בנוסף, במקרה דנן, חשוב לחזור להדגיש את הסכנה הרבה הטמונה בשתיית משקאות אלוהוליים לשוכרה. כפי שראינו לצערנו בלא מעט מקרים האלוהול מהווה קרקע פורייה לביצוען של עבירות חמורות ביותר... אכן פרשה זו עמוסה באדי אלוהול והתיק מעורר שוב נושא כאוב, שבית משפט זה נתקל בו, כאמור, לעתים לא רחוקות של ביצוע עבירות תחת השפעת אלוהול. על כל הרשויות להיאבק בתופעה קשה זו.

12. סקירה של מדיניות הענישה מלמדת כי בגין עבירות אלימות ואיומים כלפי בני המשפחה, ובעיקר ההורים, וכן הפרות צווים שנועדו להגן על שלומם, נוהג בית המשפט להטיל עונשי מאסר. כיוון שהדוגמאות רבות מספור, אסתפק בהפניה למקרים מייצגים:

ברע"פ 2099/21 פלוני נ' מד"י (25.4.21) הורשע הנאשם בכך שהפר את תנאי השחרור שהטיל עליו בית המשפט בהליך מעצר, הגיע למקלט בו שהתה פרודתו המתלוננת עם ילדיהם, טיפס על גג סמוך וקרא לעבר ילדיו. בית המשפט קמא הטיל עליו 21 ימי מאסר, אך ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, והעונש הוחמר ל-9 חודשי מאסר, בגין האירוע היחיד. ערעורו לבית המשפט העליון, נדחה.

בעפ"ג (מרכז) 20316-07-21 **עזאמי נ' מד"י** (15.11.21), הורשע הנאשם ב-3 אישומים שכללו איומים חמורים כלפי אמו כי ישרוף את ביתה והיא תמות, הפרת צו הרחקה ממנה, ואירוע נוסף בו איים עליה בסכין. לנאשם היה עבר פלילי מכביד, והתסקיר שהוגש נשא אופי בעייתי. בית המשפט קמא הטיל עליו 15 חודשי מאסר שכללו הפעלת מאסר על תנאי בן 5 חודשים, והערעור על חומרת העונש נדחה.

בעפ"ג (מרכז) 42061-12-21 **וורקנך נ' מד"י** (14.3.22), הורשע הנאשם באיומים על אמו, הפרעה לשוטר, ושימוש בכח למנוע מאסר. בית המשפט קמא הטיל 9 חודשי מאסר וכן הורה על הפעלת מאסרים על תנאי כך שבסך הכל יישא 17 חודשי מאסר. הנאשם ערער על חומרת העונש, ובית המשפט המחוזי הורה על הקלה, כך שבסך הכל יישא 12 חודשי מאסר.

בעפ"ג (מרכז) 21011-04-15 **מד"י נ' פלקה** (16.6.15) נדחה בהסכמה ערעורו של הנאשם על חומרת העונש. בבית המשפט קמא, הנאשם נדון ל-11 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסרים על תנאי בני 8 חודשים סה"כ. המדובר היה באיומים כלפי שוטרים, ושתי עבירות של התנגדות למעצר, וכן אירוע נוסף של הפרת תנאי מעצר בית ואיומים כלפי שוטרים.

בעפ"ג (חיפה) 59103-08-21 **מד"י נ' מחאג'נה** (2.9.21), הורשע הנאשם בגין אירוע אחד של איומים על אחותו עמה התגורר בבית הוריו כי ישתה את דמה, וכן איום עליה ועל אביו תוך שהוא מנופף בסכין. לנאשם היה עבר פלילי מכביד ביותר, לרבות מאסרים שריצה. בית המשפט קמא הטיל עליו 3 חודשי מאסר. המדינה ערערה על קולת העונש, ובית המשפט המחוזי החמיר את העונש ל-5 חודשי מאסר.

בעפ"ג (חי') 26397-07-21 **מד"י נ' עוואד** (14.12.21) הורשע הנאשם בעבירות של איומים על פרודתו כי אין לו מה להפסיד, וכן הפרת צווי הגנה ותקיפה, בכך שהגיע למקום מגוריה בניגוד לצו, המתין לה בכניסה, דחף אותה לקיר ובעט ברגליה. בית משפט השלום הטיל עליו מאסר על תנאי, אך המדינה ערערה על קולת העונש. בית המשפט המחוזי קבע כי העונש שהוטל חורג בקולתו, בין היתר בשים לב להרשעתו הקודמת בעבירת איומים. הוטלו 5 חודשי מאסר בעבודות שירות.

בעפ"ג (חי') 47730-07-22 **פלוני נ' מד"י** (12.1.23) הורשע הנאשם בהפרת צו הרחקה בכך שהגיע לבית גרושתו בניגוד לצו שימושי, וסירב לצאת כשדרשה זאת. בנוסף, איים על בנו הקטין בפגיעה באמו. בית המשפט קמא שקל לחומרה את העובדה שלמרות טיפול שעבר הנאשם, נותרה מסוכנות מצדו, ולא הסכים להמשך ליווי של שירות המבחן. נוכח זה, ונוכח עברו הפלילי, הוטלו 5 חודשי מאסר. ערעור הנאשם על חומרת העונש נדחה.

בת"פ 33617-08-13 **מד"י נ' מולוקן** (6.3.14) הורשע הנאשם באיומים על אביו בכך שאמר לו כי אם לא ישלם לו יהרוג אותו, וכן איים עליו בפני שוטרים. לנאשם היה עבר פלילי וכן היה תלוי נגדו מאסר על תנאי בן 6 חודשים. עם זאת, המדובר היה בלוחם צה"ל שככל הנראה התמודד עם פוסט טראומה. הוטלו עליו 17 חודשי מאסר הכוללים את הפעלת התנאי.

בת"פ 9606-04-23 מד"י נ' **כברה** (19.7.23) הורשע הנאשם באיומים על אמו בדרישה לכסף, תוך שנוסף לעברה בסכין. לנאשם לא היה עבר פלילי, ומדובר היה במי שמתמודד עם סכיזופרניה. הוטלו עליו 11 חודשי מאסר.

בת"פ 57868-07-20 מד"י נ' **איסחקוב** (10.11.20) הורשע הנאשם ב-4 אישומים בעבירות איומים, הטרדה והפרת צווי הרחקה כלפי בת זוגו, כשדובר בזוג צעירים שהיו במערכת יחסים לא ארוכת שנים. הנאשם איים עליה כי ירצח אותה וישב בכלא, איים על אדם אחר שהכירה כי יזיין אותו, הגיע למקום שירותה הצבאי, איים עליה במברג ועוד. בית המשפט קבע כי המתחם ההולם נע בין חודש ל-15 חודשי מאסר. בשל העדר עבר פלילי, הוטלו 5 חודשי מאסר.

בענייננו, הנאשם הטיל טרור על אמו, בגידופים ואיומים, כשהוא תחת השפעת אלכוהול וניתן לשער כי הביא אותה לידי מצוקה גדולה שאילצה אותה לפנות לעזרת המשטרה. התנהגותו כלפיה היתה אלימה וגסה, ובאחת ההזדמנויות גם תקף אותה. בהמשך, הנאשם לא שעה לצווי בית המשפט ופעל בניגוד להם, שוב ושוב, אם בהגעה חוזרת לביתה ואם בעזיבת כתובת מעצר הבית, על דעת עצמו. באחד האירועים, הנאשם לא נרתע מהשלכת אבנים לעבר ביתה של אמו, עד שהגיעו שוטרים למקום. מעשיו נמשכו תוך הפרת האמון שנתן בו בית המשפט עת שהורה על שחרורו בתנאים, עד שלא נותרה ברירה אלא לעצרו עד תום ההליכים.

בנוסף, הנאשם גנב בקבוקי משקה אלכוהולי מחנות, בשווי רב, על מנת לספק את צרכיו ההתמכרותיים.

אני סבורה כי ריבוי המקרים מלמד על העדר מורא הדין, וחוסר גבולות שהרשה הנאשם לעצמו, תוך צריכת אלכוהול לרעה.

לצד החומרה שבהצטברות העבירות, יש לקחת בחשבון כי איומי הנאשם לא נשאו אופי חמור במיוחד. אין המדובר באיומים בפגיעה פיזית, או תוך שימוש בכלי או חפץ, וההתרשמות היא כי הנאשם הפריח דברים תחת השפעת האלכוהול, כך כשכינה את אמו "יא בת זונה יא בת זונה", וכך כשאמר לה "אני יגמור עליך יא זונה". באירוע אחר, האיום אכן היה מעורר בהלה, אך לא דובר באיום בפגיעה בגופה של אמו, אלא איום כי ישבור לה את הבית, מה שבעצם החל לבצע בהשלכת אבנים על הגדר. באופן דומה, מעשה התקיפה לא היה מן החמורים, אלא דחיפה בלבד. למקרא תיאורי העבירות ההתרשמות היא כי אין המדובר במי שהטיל פחד ממשי על אמו מתוך אכזריות או מתוך צרכי שליטה, כי אם להיפך - נראה שפעל מתוך מצוקה וצורך להיתמך על ידה במצבו המדורדר. כמובן, אין בכך כדי להצדיק את המעשים בשום אופן, אך תובנה זו היא בעלת משמעות בבואי לקבוע את המתחם ההולם, מבחינת מידת אשמו של הנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי הסיבות שהובילו את הנאשם לביצוע העבירות נעוצות בטרגדיה המשפחתית שפקדה את המשפחה, בשל הירצחו של אחיו של הנאשם בפיגוע לאומני בחודש ינואר 2021, ובשל החרפת המשבר בעקבות פטירת אביו בשנת 2022. לאחר ששמעתי את עדות אמו של הנאשם בעניין זה, אני נכונה להתחשב בכך בהתאם לסעיף 40ט(א)(5) לחוק העונשין, אך זאת במידה מצומצמת, שכן על פי הגיליון הפלילי, הנאשם צבר הרשעות גם קודם לכן, כפי שיפורט בהמשך.

ב"כ הצדדים עתרו לקביעת מתחם ענישה מאוחד, ואכן בהתאם למבחן הקשר ההדוק (ע"פ [4910/13 ג'אבר נ' מד"י](#) (9.10.14)), יש טעם רב בכך.

בשים לב לכמות האירועים ומידת חומרתם כמפורט לעיל, ובהתאם למדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי המתחם ההולם למכלול העבירות נע בין 5 ל-12 חודשי מאסר.

העונש המתאים לנאשם

כפי שנכתב קודם, הנאשם נושא עבר פלילי בעבירות אלימות מן הסוג הרלוונטי. בשנת 2014 נדון בגין עבירת איומים והוטל עליו מאסר על תנאי. בשנת 2020 נדון בגין עבירת אלימות כלפי בת זוג, והוטל עליו מאסר למשך 6 חודשים בעבודות שירות. בגין הרשעתו האחרונה בת"פ [14547-05-17](#), תלוי נגדו מאסר על תנאי בן 3 חודשים.

בנוסף, הנאשם נושא עבר פלילי מכביד בעבירות תנועה, לרבות הרשעה משנת 2016 בעבירה של נהיגה תחת השפעת משקה משכר, ובכך יש כדי ללמד על בעיית צריכה לרעה, המלווה אותו שנים.

העבר הפלילי יישקל לחומרה.

על פי חוות דעת פסיכיאטרית מיום 9.7.24, הנאשם מוכר למערכת בריאות הנפש, בשל 4 אישפוזים בכפייה, החל משנת 2021, בשל הפרעת שימוש בסמים והפרעת אישיות אנטיסוציאלית. נכתב בחוות הדעת, כי הנאשם אינו חולה במחלת נפש במובן המשפטי וכי הגורם למצבו הוא השימוש בחומרים פסיכואקטיביים.

לקולא, אתחשב בנסיבות חייו הקשות של הנאשם, כאח שכול. עולה מעדות אמו שלא נסתרה כי מותו של אחיו גרם להחמרת מצבו הרגשי, ולפרץ העבירות שלפניו. בנוסף, אתחשב בכך שהנאשם מתמודד עם מחלות כרוניות קשות.

בסיכומו של דבר, למרבה הצער לא קיימים שיקולי שיקום, בהעדר תסקיר או תכנית שיקומית

אחרת. לפיכך, יש לגזור את הדין בהתאם לעיקרון ההלימה, תוך התחשבות בכך שזהו מאסרו הראשון של הנאשם מאחורי סורג ובריח.

שקלתי את העתירה להטלת קנס, אך מצאתי לנכון לדחותה, בשל המאסר שיוטל.

גזירת הדין

לאחר כל האמור אני מטילה את העונשים הבאים:

א. יופעל מאסר על תנאי בן 3 חודשים שהוטל בת"פ 14547-05-17.

ב. 6 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו על פי חישובי שב"ס.

הנאשם יישא את עונשי המאסר שהופעל והוטל בחופף ובמצטבר, כך שבסך הכל יישא 8 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים משחרורו, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות של איומים או תקיפה.

3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים משחרורו, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות של הפרת צו.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, כ"ה תשרי תשפ"ה, 27 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.